SOCIETATEA CREEAZĂ SPORTIVILOR MULTIPLE POSIBILITĂŢI DE AFIRMARE

(Urmare din pag. 1)

puns şi îi răspund cu eforturi susţinute, cu dîrzenie şi dăruire remarcabile pentru a se dovedi demni de marea cinste ce le-a fost făcută încredinţîndu-li-se misiunea de a reprezenta sportul dintr-o ţară care s-a afirmat impetuos, cucerind stimă şi admiraţie, în toate domeniile vieţii internaţionale.

Sînt prea multe (şi îndeajuns de cunoscute) pentru a putea fi amintite exemplele care arată că **în ţara noastră s-au format, la înalta şcoală a educaţiei comuniste, sportivi minunaţi, tineri care prin talentul şi pregătirea lor, avînd asigurate excelente condiţii de afirmare, dînd dovadă de un profund sentiment de patriotism,** s-au impus — în numeroase discipline — ca cei mai buni, sau printre cei mai buni din lume, trăind nu numai satisfacţia personală a gloriei sportive ci şi marea fericire a datoriei împlinite, cu dragoste, dăruire şi răspundere.

Ampla dezbatere politică a acestor zile, ultimele documente de partid îndeamnă, însă, la exigenţe sporite, la intransigenţă, în toate domeniile. Sportul de performanţă îşi are şi el umbrele lui, generate mai ales de slăbiciuni ale muncii educative din cadrul federaţiilor şi cluburilor, de subestimarea acestei importante laturi a procesului general de pregătire de către unii antrenori şi chiar de o parte dintre sportivii fruntaşi.

Nu de mult, opinia publică sportivă a aflat cu surprindere că cea mai valoroasă caiacistă a ţării, **Viorica Dumitru**, s-a „supărat" pe toată lumea şi — după un an de pregătire, BENEFICIARĂ DECI A CONDIŢIILOR CREATE ÎN VEDEREA OBŢINERII UNEI PERFORMANŢE DE PRESTIGIU — a plecat acasă, refuzînd să participe la campionatele mondiale de la Belgrad. Cum vine asta? Primeşti un an întreg (chiar mai mult) şi cînd trebuie să valorifici investiţiile materiale şi morale (de la Viorica Dumitru se aştepta cucerirea unei medalii în proba de dublu) spui, pur şi simplu: **„eu nu mai concurez"**? DE CE TREBUIE SĂ PLĂTEASCĂ SOCIETATEA **ambiţiile personale şi capriciile unui sportiv?**

Cazul s-a repetat, după cum se ştie, atunci cînd jucătorul de fotbal **Tătaru II** a refuzat locul în echipa sa de club, aflată în faţa unui foarte greu examen al valorii internaţionale. Nu insistăm asupra acestui exemplu pentru că el a fost larg dezbătut, dar şi această situaţie exprimă serioase lacune de educaţie. **Sînt, din cîte ştim, cazuri de excepţie.** Nu este, însă, un motiv de autolinişte. Toate fenomenele negative încep aşa, dar apariţia lor poate fi împiedicată dacă se iau măsuri pentru eliminarea primelor manifestări străine de cea mai elementară îndatorire a sportivilor fruntaşi.

Primim din partea unor federaţii (polo, box, volei, baschet, fotbal etc.) mai ales în ultima vreme, liste lungi de sportivi fruntaşi sancţionaţi pentru diferite acte nesportive. Este bine că federaţiile de specialitate intervin cu fermitate în sancţionarea abaterilor — în majoritate vizînd lipsa de educaţie a unor sportivi de performanţă — **dar ce se întreprinde pentru ca aceste abateri să nu se petreacă?** Destul de puţin, pentru a putea vorbi de eficienţă!

De cîtva timp, Biroul CNEFS a început o lăudabilă acţiune, aceea de a dezbate problemele de pregătire ale loturilor olimpice, cu intenţia şi dorinţa de a ajuta din timp la îmbunătăţirea acestei activităţi, pentru ca sportul românesc să fie cît mai bine reprezentat la ediţia viitoare a acestei mari competiţii.

Ne-au reţinut atenţia, în mod special, alte cîteva cazuri aduse în discuţie, aproape toate explicînd ori insuccese, ori performanţe mediocre, care la timpul cuvenit au provocat destulă tristeţe în inimile numeroşilor iubitori ai sportului din ţara noastră.

Am aflat astfel că **Petre Ceapura, Ştefan Tudor** şi **Gheorghe Gheorghiu**, campionii lumii la ultima ediţie a mondialelor de canotaj de la St. Catharines — au ajuns la un moment dat să nu-şi mai dea „bună ziua" între ei, să nu-l mai salute pe antrenor şi să respecte numai ceea ce voiau din indicaţiile date de acesta. Dacă aşa au stat lucrurile, **de ce să mai căutăm fisuri în pregătirea tehnică, sau alte explicaţii aflate departe de adevărul că aceşti talentaţi sportivi s-au lăsat** (şi au fost lăsaţi!) **cuprinşi de ameţeala vedetismului?** Dar, cum rămîne, ca şi în alte cazuri, cu obligaţiile ce revin oricărui sportiv fruntaş?

Performanţa este, desigur, în bună măsură, expresia talentului, dar **talentul singur, se ştie, nu este suficient pentru o afirmare internaţională**, mai ales în zilele noastre cînd, în toate sporturile, nivelul rezultatelor a crescut considerabil. Au uitat, oare, sportivii amintiţi — şi alţii care ar putea completa şirul exemplelor — că drumul lor spre laurii de campioni a fost posibil pentru că au avut la dispoziţie condiţiile de pregătire necesare, înţelegînd prin aceasta baza materială, îndrumarea tehnică competentă, asistenţa medicală atentă, posibilitatea de a participa la numeroase întîlniri internaţionale etc.?

Ar trebui, credem, să li se reamintească toate aceste eforturi pe care societatea le face pentru ca, într-adevăr, talentul tineretului nostru sportiv să poată fi valorificat pe măsura cerinţelor actuale şi a aspiraţiilor acestuia.

Sînt şi alţi sportivi fruntaşi care ar trebui să mediteze la tema răspunderilor şi îndatoririlor ce le revin faţă de societate, faţă de mişcarea sportivă. Este vorba de o serie de tineri performeri, cu reale calităţi şi evidente posibilităţi de progres, dar care s-au învăţat doar să ceară sau să primească, fără a se gîndi că prin aceasta rămîn datori cu rezultate de prestigiu. Dornici doar să-şi menţină locul în diferite echipe reprezentative, pentru a beneficia de condiţii bune de pregătire şi, mai ales, pentru a putea emite pretenţii la deplasări în străinătate, unii sportivi se mulţumesc — repetăm: deşi au mari posibilităţi de îmbunătăţire a performanţelor — cu obiective minimale, cu poziţii modeste în clasamentele diferitelor competiţii internaţionale. **Aşadar, cît mai multe avantaje, cît mai puţină muncă şi pasiune în procesul de pregătire!** I-am amintit, printre alţii, pe luptătorul **Ştefan Stingu**, floretistul **Ştefan Ardeleanu**, atleţii **Virgil Ţibulschi** şi **Tudor Puiu**, trăgătorul **Marin Ferecatu**...

Exprimîndu-ne satisfacţia pentru faptul că MAREA MAJORITATE A SPORTIVILOR FRUNTAŞI SE DOVEDESC A FI CONŞTIENŢI DE RESPONSABILITĂŢILE CE LE REVIN, îndeplinindu-şi cu entuziasm şi abnegaţie sarcina de a răspunde prin muncă susţinută şi rezultate de valoare grijii cu care sînt înconjuraţi, reţinem totodată existenţa unor neajunsuri în educaţia unor performeri, asupra cărora organele sportive, sportivii înşişi trebuie să-şi îndrepte atenţia cu toată seriozitatea.

În expunerea făcută de tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** la recenta plenară a C.C. al P.C.R. se arată: **„Să educăm pe toţi cetăţenii, şi în special tineretul, în spiritul cultului faţă de muncă, faţă de munca liberă, despovărată de exploatare din societatea noastră, singura sursă a progresului şi prosperităţii poporului nostru, a naţiunii noastre socialiste, mijlocul principal de afirmare a talentului şi forţei creatoare ale tuturor cetăţenilor, de manifestare a personalităţii şi autoperfecţionare morală a fiecăruia".**

Cuvinte luminoase care transmit sarcini de mare responsabilitate tuturor celor care activează în mişcarea noastră sportivă.

schi

„ŞCOALA CAMPIONILOR"

Vizită la liceul cu program de schi din Predeal

Noul an şcolar 1971—1972 a dăruit Predealului mult visatul Liceu cu program de educaţie fizică (schi). Deocamdată a demarat numai cu clasa a IX-a, dar cu trecerea anilor se va completa pentru toate clasele. Nu este o noutate absolută, pentru că de fapt continuă clasele de schi existente în învăţămîntul general V—VIII pentru copiii predeleni. **Dar, o dată cu înfiinţarea clasei a IX-a a primului an de liceu şi a internatului, s-a creat posibilitatea obiectivă ca cei mai buni schiori-elevi din ţară să-şi poată săvîrşi pregătirea şcolară şi sportivă în cele mai bune condiţii.** Prin recrutarea celor mai talentaţi copii, se poate vorbi de pepiniera schiului de performanţă românesc şi a viitoarelor cadre de tehnicieni. Cu toate că se află la început de drum, încă de pe acum se poate spune că Liceul din Predeal este în acelaşi timp şi „şcoala campionilor" nucleul echipei naţionale de schi (deocamdată la juniori).

Ştim că orice început e greu. Ştim că de multe ori faptele, realităţile rămîn în urma ideilor. Dar mai cunoaştem că acolo unde pasiunea slujeşte ideile, mai devreme sau mai tîrziu succesul se arată. Iată de ce ne-am adresat tov. **prof. Ioan Stoica**, director adjunct al Liceului din Predeal, unul din pasionaţii susţinători ai ideii, pentru a afla noutăţi în legătură cu funcţionarea acestei originale şcoli.

— Deşi atît de aşteptată, în mod paradoxal, recrutarea elevilor acestei clase speciale de schi a constituit o problemă. Anunţurile s-au făcut tîrziu, iar popularizarea a fost insuficientă. Acum avem 21 de elevi în clasă şi probabil, prin transferarea a încă patru elevi de la Sinaia vom ajunge la cifra propusă, de 25.

— Pe ce coordonate materiale a demarat şcoala?

— De curînd am primit bani de la C.N.E.F.S. (F. R. Schi) şi Inspectoratul şcolar judeţean pentru materiale şi vom rezolva necesarul acestui an. Din păcate nu tot aceeaşi promptitudine am înregistrat în problema burselor pentru elevii din alte localităţi şi îndemnizaţiilor de efort necesare tuturor elevilor acestei clase. Soluţia comunicată de C.J.E.F.S. Braşov de a primi alocaţii de efort numai pentru 5 elevi nominalizaţi nu este echitabilă pentru o colectivitate apropiată valoric şi care este supusă aceluiaşi regim de eforturi.

— Există facilităţi de ordin organizatoric al procesului de învăţămînt, al structurii anului şcolar?

— Programul şcolar al acestei clase este acelaşi cu al celorlalte clase paralele. Exigenţa cadrelor didactice nu a scăzut, pentru că, în primul rînd, elevii se pregătesc să devină oameni şi în al doilea rînd sportivi. În ceea ce priveşte propunerile de modificare a structurii anului şcolar (începem cu două săptămîni mai devreme, prelungire cu două săptămîni, vacanţă mai mare iarna etc.) toate au rămas în faza de proiect şi discuţii.

— Ce perspective credeţi că are acest liceu?

— Excepţionale! Este un liceu unic în ţară, cu posibilităţi mari. Deficienţele începutului nu ne demobilizează. Le vom rezolva — sîntem siguri — cu ajutorul celor care au înţeles şi aprobat ideea noastră, adică Ministerul Învăţămîntului, C.N.E.F.S. şi F. R. Schi. Cadrele şcolii sînt devotate reuşitei acestui început, dar sînt probleme unde puterile şcolii sînt depăşite şi atunci aşteptăm şi solicităm sprijinul necesar.

Avea dreptate tov. Stoica. Peste cîţiva ani vom fi mîndri de ideea devenită faptă de a fi pus umărul la urnirea unei realizări frumoase, şi de a-i fi dat ajutorul să se consolideze!

Mihai BIRA

CRISTIANII...

● **O primă veste de la schiorii noştri alpini:** ei se află, de marţi, la Cervinia-Breuil, în Italia, unde au început antrenamentele. Cunoscuta staţiune de la poalele lui Monte Rosa (al doilea vîrf al Alpilor) se află la altitudine de peste 2000 m şi găzduieşte, de regulă, la începutul sezonului pe toţi schiorii ţărilor alpine, oferindu-le prima pîrtie de coborîre practicabilă încă din noiembrie.

● **Schiorii braşoveni şi sinăieni** sînt primii care au luat contact cu zăpada. Dacă alpinii au trebuit să se mulţumească doar cu cîteva zile de alunecări, fondiştii au continuat şi în această săptămînă să se antreneze pe zăpadă. Pentru aceasta, schiorii de la A. S. Armata, Şcoala sportivă Braşovia şi Steagul roşu au urcat şi continuă să urce adesea din Braşov pe Postăvarul, unde — în poiana Ruia, sau sub Kantzel, — au suficientă zăpadă pentru a putea exersa.

● **Fondiştii cluburilor Dinamo Braşov şi S.C.B. Sinaia** au preferat o altă zonă înzăpezită: platoul Bucegilor. Săptămîna trecută, ei au beneficiat de o vreme excepţională, putînd lucra în foarte bune condiţiuni în jurul cabanei Piatra Arsă. După cîteva zile de pauză, ei urcă astăzi, din nou, la altitudine pentru a-şi continua pregătirile.

● **Lucrările la cel de-al doilea schi-lift de la Predeal**, care va fi montat în paralel cu cel existent, continuă, dar într-un ritm care face problematică intrarea lui în funcţiune o dată cu prima înzăpezire temeinică a pîrtiei. Să sperăm, totuşi, că ritmul lucrărilor se va intensifica.

● **Noile telecabine de la Sinaia** vor fi, fără îndoială, de mare ajutor schiorilor în această iarnă. Existenţa lor nu justifică însă lipsa de grijă pentru schi-lifturile de la cota 1 500 şi de pe Vîrful cu Dor, a căror punere la punct a întîrziat şi anul acesta.

● **În ultima şedinţă a biroului federal** s-a hotărît ca Gh. Cimpoia, campionul naţional de biatlon, să fie introdus în lotul olimpic.

Prim plan

MIHAI BUCOS —

un autentic succesor al lui Penciu

Născut la 1 mai 1950, în com. Sandra, jud. Timiş. Înălţime — 1,75 m. Greutate — 73 kg. Debutează în rugby în 1964 la Bîrlad descoperit fiind de antrenorul Mircea Paiu. Din 1968 a făcut parte din prima echipă a Rulmentului, divizionară A. Joacă fundaş şi „uvertură". În toamna lui 1970 trece la Dinamo şi joacă împotriva echipelor Steaua şi Stade Dijonais. În toamna acestui an se legitimează la Ştiinţa Petroşani. Este student în anul I al Facultăţii de Electromecanică, secţia subingineri.

Mihai Bucos este al cincilea jucător de rugby, după **Răşcanu, Florescu, Bărgăunaş** şi **Postolache**, format la „şcoala bîrlădeană" şi prezent în actualul lot naţional care se pregăteşte pentru meciurile cu Polonia şi Franţa. Este o performanţă notabilă şi pentru diriguitorii merituosului centru rugbystic moldovean, dar şi pentru foarte tînărul sportiv, care duminică, la derbyul Griviţa Roşie — Ştiinţa Petroşani, a ridicat tribunele în picioare şi a părăsit stadionul din Parcul Copilului străbătînd un culoar nesfîrşit de admiratori.

Cine este Mihai Bucoş?

Primul său antrenor, **Mircea Paiu**, îl defineşte ca pe „un copil cuminte, devotat trup şi suflet balonului oval". **Viorel Călin**, viitorul său antrenor la Rulmentul — divizionara A în care Bucos a fost promovat cînd nici nu împlinise 18 ani — îl consideră „cel mai bun produs al rugbyului românesc de la Alexandru Penciu încoace". În fine, **Teodor Rădulescu**, antrenorul Ştiinţei Petroşani, echipa lui Bucos îl apreciază pentru „talent cu carul, seriozitate şi muncă".

Toate aceste aprecieri sînt completate cu propriile noastre observaţii, acum cînd Bucos este component al lotului naţional: **un jucător cu o excepţională mobilitate şi priză la mingi, derutant în cîmp şi foarte sigur în apărare, curajos, disciplinat şi muncitor.** De altfel antrenorul **Petre Cosmănescu** ţinea să remarce după antrenamentul de miercuri al lotului: „Îi spun să-mi repete trei procedee tehnice, el îmi face un număr dublu. Întotdeauna părăseşte ultimul terenul, cînd băieţii se află de mult la vestiare..."

Într-adevăr, totul ne aminteşte de Alexandru Penciu pe al cărui post de mare răspundere şi joacă. În unanimitate, specialiştii noştri afirmă că în Mihai Bucos, „Alexandru cel Mare" are un vrednic succesor.

(t. st.)

FOILETON

„ÎNCURCĂ-LUME" E PRINTRE NOI...

Ne-a semnalat prezenţa lui, la telefon, un binevoitor. Fiindcă zicea că e de datoria noastră să-i mai tăiem din elan, mi-am luat repede un carnet, stiloul şi fuga după el. Am aflat că de vreo două luni cunoscutul „Încurcă-lume" se cam ocupă de sport şi că pe unde trece lasă numai încurcături, întoarce lucrurile pe dos. Culeg primele informaţii şi plec pe urmele lui...

★

Intru la Întreprinderea de ambalaje-lemn (a industriei locale) fără grijă. Aici, ştiu, există o secţie specială în care se execută articole de sport, că se poate vorbi de tradiţie. Aş! Trecuse omul meu şi pas de mai înţelege ceva. În 1971 nu mai este chip să afli bunăvoinţa cunoscută în ceea ce priveşte executarea de palete pentru tenis de masă sau popice. Cu paletele este o problemă fiindcă nimeni nu face soft cu care să le căptuşească (în întreaga lume se joacă cu soft, noi continuăm să le căptuşim numai cu cauciuc zimţat). Mai complicată e „bandajarea" cu plastic a popicelor (în porţiunea unde loveşte bila). Unele greutăţi depind de alţii — cele privitoare la executarea unor materii prime — altele de Întreprinderea de ambalaje-lemn care, aşa, peste noapte nu mai sprijină, cum eram învăţaţi, producerea unor asemenea articole. Uneori, au fost cazuri cînd nici nu au mai livrat ceea ce contractaseră!? S-au întors pe dos obiceiurile...

★

Sper să dau de el şi astfel ajung în altă parte unde... Cum le încurcase aici? Simplu. S-a ocupat puţin de articolele pneumatice din cauciuc pentru plajă: mingi, colaci, figuri, animale, bărci, perne ş.a. Pînă în 1970 aceste articole căutate erau executate la Uzina de mase plastice Bucureşti. Şi piaţa era satisfăcută. Tocmai de aceea, fiindcă lucrurile mergeau bine, s-a hotărît încurcarea lor. De acum înainte le va face întreprinderea de industrie locală „Chimica" Cluj. Nu contează că unitatea de dincolo de Carpaţi e mai mică decît uzina din Bucureşti, că n-are materia primă şi utilajele necesare, că personalul respectiv e încă necalificat sau că, în ultimă instanţă, vom fi poate nevoiţi să facem import pentru asemenea articole. Principalul e să avem probleme!

★

Ştiţi ce a mai hotărît „Încurcă-lume"? Să jucăm volei, fotbal, handbal fără mingi! Ba, mai precis, să facem ce om putea, pentru că mingi nu vor mai fi. Pe scurt, încurcătura este cam aşa: Uzinele Chimice Române nu vor să mărească capacitatea de producţie pentru executarea camerelor de mingi. Fiindcă tot nu este mulţumire în ceea ce priveşte calitatea lor, (pentru aceasta fiind criticaţi), fiindcă tot nu sînt rentabile (deşi asta nu se spune, e drept), fiindcă, fiindcă... Refuzul, însă, nu s-a produs, aşa, fără explicaţie, ci întotdeauna motivat. De pildă, că este acoperită capacitatea de producţie, că procesul tehnologic e greu şi „nu iese" etc. Ce să facă bietul „domn' comerţ"? Şi aşa avea în magazine mai multe anvelope decît camere. Aşa că, de nevoie a diminuat — deşi nevoile reclamau o creştere — cantitatea de anvelope contractate pentru 1972. Să fie rezolvată şi asta.

★

A trecut personajul de care vorbim şi pe la fabricile de anvelope „Flacăra Roşie" din Bucureşti şi „Căprioara" Sebeş dar, n-a făcut mare lucru. Fiindcă aici, zicea, totul era în regulă. Bucăţile de piele din care se fac anvelopele erau bine amestecate între ele — de densităţi diferite, grosimi diverse, porozitate asijderea — totul fiind pe drumul cel bun (din punctul lui de vedere!) Ca şi pînă acum, mingile vor da dureri de cap — din cauza calităţii necorespunzătoare — celor ce le folosesc. E drept, numai dacă în 1972 nu va sorta cineva pieile înainte de a fi cusute laolaltă.

★

Ce să mai discutăm? „Încurcă-lume" e printre noi, profilat de vreo două luni, pe probleme de sport. Bine ar fi să-l încurcăm şi noi pe el, zădărnicindu-i planurile. Va fi greu, dar cu sprijinul preţios al ministerelor industriei chimice, industriei uşoare şi al Comitetului de stat pentru economia şi administraţia locală, credem că se va descurca ceea ce s-a... încurcat în ultima vreme.

Să sperăm că aşa o să fie!

Modesto FERRARINI

baschet

AGRESIVITATEA ÎN APĂRARE A DETERMINAT SUCCESUL ECHIPEI I.E.F.S.

(Urmare din pag. 1)

modern. Cele trei jucătoare înalte (Tita 1,80 m, Popov 1,82 m şi Deak 1,79 m) au alergat cu o sprinteneală ce poate fi invidiată de orice baschetbalistă cu talie mică, s-au „bătut" exemplar sub panouri, au circulat permanent în zona de atac şi au înscris nu numai de sub coş, ci şi de la distanţă, ca nişte veritabile extreme. Desigur, nu poate fi omis aportul coordonatoarelor Iftimie şi Salcu, ambele agresive, precise în aruncările la coş, sigure şi inspirate în angajările partenerelor.

Fără a scădea din meritele cuvenite acţiunilor ofensive, nu putem să nu subliniem modul în care s-a apărat formaţia I.E.F.S., mai precis faptul că n-a aşteptat greşeala adversarelor, ci a provocat-o. Agresivitatea în apărare, element de-o utilitate unanim recunoscută (dar prea puţin utilizat de echipele noastre fruntaşe), a constituit, putem spune, factorul decisiv al victoriei viitoarelor profesoare de educaţie fizică şi aceasta pentru că a fost pregătit din vreme şi sub toate aspectele. Ne referim la condiţia fizică, la faptul că jucătoarele de schimb şi-au suplinit pe deplin partenerele, la capacitatea de mobilizare de-a lungul întregului meci. A fost clar că prof. Ioan Nicolau s-a zbătut şi a reuşit să asigure echipei sale condiţii bune de antrenament şi că întîlnirea cu Politehnica a fost întîmpinată prin luarea celor mai eficiente măsuri. Ceea ce nu s-a petrecut cu Politehnica, la care s-au observat carenţe serioase în ceea ce priveşte rezistenţa şi care explică întîrzierea şi nesiguranţa campioanelor în aplicarea presingului, atunci cînd situaţia o impunea. Probabil, însă, că înfrîngerea şi, mai cu seamă, maniera în care a fost înregistrată, vor constitui un semnal de alarmă pentru prof. Grigore Costescu şi componentele echipei Politehnica. Procentajul de numai 50% realizat la aruncările libere (faţă de 93% al echipei I.E.F.S.) este elocvent pentru capacitatea de fructificare a situaţiilor baschetbalistelor de la Politehnica, pînă nu de mult redutabile tocmai prin eficacitatea lor. Un argument în plus îl constituie şi numărul mic al aruncărilor la coş din acţiune: 53 (procentaj 41%), ca urmare, considerăm noi, a neputinţei de a trece de apărarea hotărîtă şi bine pusă la punct a actualelor fruntaşe ale clasamentului.

În sfîrşit, nu putem încheia înainte de a ne manifesta satisfacţia pentru evoluţia reuşită a unor membre ale lotului republican care ne vor reprezenta luna viitoare la Balcaniada de la Sarajevo (ne referim la Popov, Tita, Iftimie, Ciocan), dar şi îngrijorarea pentru forma neconvingătoare a unor jucătoare, în care antrenorul lotului, prof. Sigismund Ferencz, îşi pune mari speranţe (Szabados şi Gugiu).

CLASAMENT

1. I.E.F.S.	5	5	0	347—242	10
2. Rapid	5	5	0	325—233	10
3. Politehnica	5	4	1	371—237	9
4. Univ. Iaşi	5	3	2	249—232	8
5. A.S.A. Cluj	5	2	3	292—302	7
6. Univ. Timiş.	5	2	3	256—334	7
7. Sănătatea S. Mare	5	1	4	274—291	6
8. Voinţa Braşov	5	1	4	246—309	6
9. Crişul	5	1	4	241—305	6
10. Constr. Buc.	5	1	4	221—318	6

lupte

JUNIORII DE LA LIBERE ŞI-AU DESEMNAT CIŞTIGĂTORII CONCURSULUI DE TOAMNĂ

GALAŢI, 18 (prin telefon, de la corespondenţii noştri).

Timp de trei zile s-au întrecut, la Palatul sporturilor din localitate, 187 de juniori (mici şi mari) din 34 de asociaţii şi cluburi sportive în cadrul tradiţionalului **Concurs republican de toamnă.**

La juniori mici s-au evidenţiat, în mod special, luptătorii de la **Şcoala sportivă Odorheiul Secuiesc** (antrenor A. Elekes) şi **Petrolul Ploieşti** (antrenor I. Radu), iar la juniori mari cei de la **Rapid Bucureşti** (antrenor V. Pătraşcu) şi **Steagul roşu Braşov** (antrenor I. Mureşan). La această ediţie a competiţiei s-au comportat slab reprezentanţii clubului Dunărea Galaţi, care n-au reuşit să se claseze la nici o categorie pe locul I.

Iată cîştigătorii ediţiei a VI-a a Concursului republican de toamnă al juniorilor: mici — cat. 48 kg: **A. Văsui** (Steagul roşu Braşov); 52 kg: **G. Anghel** (Progresul Bucureşti); 56 kg: **M. Dumitrescu** (Petrolul Ploieşti); 60 kg: **C. Soare** (Petrolul Ploieşti); 65 kg: **Al. Györfi** (Şc. sp. Odorhei); 70 kg: **C. Badea** (Energia Bucureşti); 75 kg: **Fl. Arsene** (Petrolul Ploieşti); 81 kg: **Al. Mărculescu** (Olimpia Craiova); 87 kg: **I. Paiu** (Progresul Brăila); +87 kg: **Al. Nagy** (Mureşul Tg. Mureş). **Pe echipe: 1. Şcoala sportivă Odorheiul Secuiesc 35 p, 2. Petrolul Ploieşti** 34,5 p 3. Energia Bucureşti 23 p. **Juniori mari** — cat. 48 kg: **C. Ştefan** (Rapid Buc.); 52 kg: **V. Tomescu** (Rapid Buc.); 56 kg: **Gh. Eremia** (Dinamo Buc.); 60 kg: **C. Zaniel** (Vulturii textila Lugoj); 65 kg: **N. Dorobanţu** (Rapid Buc.); 70 kg: **T. Seregely** (Comerţul Tg. Mureş); 75 kg: **Tr. Limbă** (Steagul roşu Braşov); 81 kg: **Al. Bălăianu.** (Rapid Buc.); 87 kg: **I. Lup** (Steagul roşu Braşov); +87 kg: **I. Cornuţa** (Steagul roşu Braşov). **Pe echipe:** 1. **Rapid Bucureşti 29 p,** 2. Steagul roşu Braşov 27 p, 3. Şcoala sportivă nr. 2 Constanţa 18 p.

Începînd de vineri, întrecerile continuă la greco-romane.

T. SIRIOPOL
V. ŞTEFĂNESCU

VOLEI

În campionatul masculin

VALORILE S-AU DEPARTAJAT

Se afirma — şi pe bună dreptate — într-un comentariu anterior că evoluţia echipelor masculine în actuala ediţie a campionatului urmează o linie ascendentă. Dar, dacă această constatare era valabilă pentru prima parte a turului, se pare că acum — cu trei etape înainte de încheierea acestuia — situaţia **este alta.** Unele formaţii s-au oprit la jumătatea drumului. Mulţumite, probabil, cu punctele deja acumulate — la care, potrivit unor calcule anterioare, mai speră să adauge cîteva în partidele ce le vor susţine acasă — echipele în cauză şi-au asigurat (cel puţin pentru o vreme) un loc liniştit, călduţ, ferit de primejdii, un loc spre mijlocul clasamentului. Şi, cînd spunem acestea, ne gîndim la ocupantele locurilor 6—8 (**Progresul, „U" Cluj, Universitatea Craiova**). După cîteva etape mai animate, totul a intrat pe făgaşul monotoniei, al obişnuinţei, uneori al plictisului.

Jocurile din cele opt etape au departajat echipele, stabilind cîteva grupe valorice destul de bine conturate. Din prima fac parte **Dinamo şi Steaua.** Dinamoviştii continuă să cucerească victorie după victorie, datorită forţei şi fanteziei atacului ca şi unei maniere de joc modern, fiind capabili să depăşească orice adversar. Valoarea jucătorilor permite formaţiei Dinamo să abordeze fiecare partidă cu încredere sporită. Steaua aliniază un sextet omogen, cu un joc sobru, ce poate rezista unei solicitări intense. Dispunînd de un ridicător de clasă, **Marian Stamate**, şi de cîţiva buni trăgători, Steaua luptă „umăr la umăr" cu Dinamo pentru primul loc. Cine va cîştiga? Un răspuns e greu de anticipat. Dacă nici una din formaţii nu va fi învinsă, atunci apele se vor limpezi numai în ultima etapă, în confruntare directă.

Am fost tentaţi să trecem în „linia a II-a", alături de **Rapid**, şi garnitura **I.E.F.S.-ului.** Dar studenţii nu au mai practicat jocul bun din etapele trecute, evoluînd în ultimul timp la un nivel scăzut. Numeroasele greşeli în construirea atacului, lipsa mobilităţii, neacoperirea unor spaţii mari de teren, precum şi ritmul lent de desfăşurare a acţiunilor constituie tot atîtea frîne în mersul echipei. **Sigur**, Rapid este teamul care, cel puţin deocamdată, poate sta pe treapta imediat următoare. Formaţia lui A. Drăgan, cu mulţi jucători tineri, se afirmă pe zi ce trece, printr-un joc alert, combinativ. Ţinînd seama că Dinamo şi Steaua, în drumul lor spre locul întîi, vor trebui să-i întîlnească şi pe giuleşteni, n-ar fi exclus să înregistrăm un rezultat, să-i zicem, surpriză. Oricum, pînă acum, rapidiştii menţin, în ansamblu, la o cotă ridicată evoluţiile lor.

Un al treilea eşalon îl formează echipele **Progresul, Tractorul şi „U" Cluj**, dar ele arareori scot la lumină cîte ceva din posibilităţile de care dispun. Înclinăm să credem că Progresul începe să se bizuie prea mult pe inepuizabilul **H. Nicolau.** Tractorul cîştigă acasă şi pierde în deplasare, dovedind doar că ştie să folosească avantajul terenului propriu. Dar aceasta nu este, credem, suficient. Studenţii clujeni, rămînînd la acelaşi nivel mediu, au reuşit, în ultima vreme, să adune puncte „albe pentru zile negre", însă, din păcate, nu printr-o evoluţie care să mulţumească.

O a patra categorie este constituită din **Universitatea Craiova, Viitorul** şi **Politehnica Timişoara.** Nici una din aceste formaţii nu au dat motive de satisfacţie dovedind că posedă multe lacune în pregătire. Ceea ce nu trebuie să trecem cu vederea este faptul că posibilităţi există, deoarece în fiecare lot figurează voleibalişti talentaţi, dar calităţile lor sînt încă insuficient exploatate.

Politehnica Galaţi trece printr-o „pasă" neagră (cauze: plecarea lui Udişteanu, îmbolnăvirea sau accidentarea unor componenţi de bază ai echipei, amînarea etapei etc.). Toate acestea şi, probabil, încă altele fac ca ei, studenţii, să nu mai alcătuiască echipa de temut a anilor trecuţi.

În sfîrşit, **Unirea Tricolor Brăila.** Ocupantă a ultimului loc, formaţia brăileană nu se ridică, în actualul sezon, la nivelul unei echipe de divizia A. În cele opt meciuri disputate pînă acum, voleibaliştii brăileni (ca de altfel şi cei timişoreni) au reuşit să cîştige doar opt seturi. Evident, mult prea puţin.

Fireşte, pînă la terminarea turului în comportarea tuturor echipelor pot interveni schimbări. Le dorim în bine.

Emanuel FÂNTÂNEANU

SÎNT NECESARE NOI CĂI DE RĂSPÎNDIRE A EDUCAŢIEI FIZICE ŞI SPORTULUI LA SATE

(Urmare din pag. 1)

tic şi autocritic din partea organelor C.J.E.F.S. — la nivelul sportului cooperatist sătesc. Acţiunile au fost de multe ori sporadice, reducîndu-se doar la cîteva întreceri cuprinse în calendarul judeţean şi aceasta în ciuda posibilităţilor evidente de a fi putut asigura o bază materială corespunzătoare. Vinovate s-au făcut unele consilii de asociaţii sportive, sau chiar cadre didactice de educaţie fizică, inactive. Pe de altă parte, eforturile au fost concentrate doar în direcţia localităţilor reşedinţă de comună, fiind lăsate în afara preocupărilor satele aparţinătoare. Ceea ce trebuie să stea pe viitor în atenţia forurilor răspunzătoare, este orientarea spre disciplinele sportive, în funcţie de posibilităţile concrete ale fiecărui sat (atletism, volei, oină, cros) şi care să fie considerate drept deschizătoare de drumuri. Lipsuri mari au fost manifestate în recrutarea, pregătirea şi folosirea instructorilor sportivi şi a arbitrilor (în prezent nu există în judeţ, la nivelul satelor, nici un arbitru calificat).

Pentru a se remedia această situaţie, plenara a subliniat necesitatea ca toate organele răspunzătoare de organizarea şi conducerea activităţii sportive să găsească noi forme de activităţi, care să nu aibă un caracter competitiv pur, ci accentul să cadă asupra exerciţiilor fizice de natură recreativă şi distractivă, iar aprecierea şi stimularea să se facă în funcţie de frumuseţea şi eficacitatea acţiunii (piramide, sporturi aplicative, întreceri de forţă şi îndemînare). Recomandabilă este şi mobilizarea pe profile profesionale agricole (mecanizatori, pomicultori şi viticultori etc). De asemenea se face necesară prezenţa mult mai activă a organelor judeţene cu atribuţii în sportul de masă la sate, la orientarea şi declanşarea acţiunilor în rîndul tineretului.

După toate aceste consideraţii, valoroase şi la obiect, plenara a trecut apoi la stabilirea principalelor obiective şi acţiuni din judeţ privind perioada de iarnă, imediat următoare. În funcţie de condiţiile sezonului şi de cele materiale, specifice judeţului, polarizarea activităţii sportive în jurul disciplinelor uşor de organizat, şah, tenis de masă, haltere, dansuri, va constitui preocuparea centrală. Asociaţiile şcolare şi săteşti din judeţ trebuie să accelereze completarea şi punerea în funcţiune a materialelor specifice sporturilor de iarnă: schiuri, săniuţe, bocanci, patine, pulovere, iar în funcţie de posibilităţile naturale să se amenajeze pîrtii de schi, de săniuş şi patinoare naturale. Vor fiinţa în judeţ 7 centre de practicare a schiului, vor fi organizate o tabără de iarnă şi excursii pentru practicarea sporturilor de iarnă. Sînt, aşadar, motive să aşteptăm o dezvoltare a activităţilor sportive din satele judeţului Bistriţa-Năsăud.